

Full diocesà

10 de març del 2019

p4 – Assemblea de l'Hospitalitat de Lurdes

p5 – Comptes dels Seminaris Major i Menor

El seminari,
missió de tots

Dia del Seminari:
17/19 de març de 2019

«Diu l'Escriptura que l'home no viu només de pa»

Diümenge I de Quaresma / Cicle C

Lectura del llibre del Deuteronomi

Moisés digué al poble: «El sacerdot rebrà de les teves mans la cistella on portes les primícies dels fruits de la terra, i la deixarà davant l'altar del Senyor, el teu Déu. Després, a la presència del Senyor, el teu Déu, declararàs: "El meu pare era un arameu errant que baixà amb poca gent a l'Egipte per viure-hi com a foraster. Allà es convertiren en un gran poble, fort i nombrós. Els egipcis ens maltractaren, ens oprimiren i ens imposaren una feina dura. Llavors vam cridar al Senyor, Déu dels nostres pares, i ell escoltà el nostre clam i tingué en compte la nostra opressió i el nostre treball forçat. El Senyor ens va fer sortir d'Egipte amb mà forta i amb braç poderós, enmig de senyals, de prodigis i d'un gran pànic, ens va introduir en aquest lloc i ens va donar aquest país que regalima llet i mel. Per això he portat aquestes primícies dels fruits de la terra que vós, Senyor, m'heu donat." »Després deixa aquells fruits davant el Senyor, el teu Déu, i adora'l.»

(26,4-10)

Salm responsorial

Estigueu vora meu en els perills, Senyor.

(Salm 90)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Què diu l'Escriptura, germans? «Tens la paraula molt a prop teu; la tens als llavis i al cor.» Aquesta «paraula» és la fe que proclamem: si amb els «llavis» reconeixes que Jesús és el Senyor i creus de «cor» que Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts, seràs salvat, perquè la fe que ens fa justos la portem al cor, i la professió de fe que ens duu a la salvació la tenim als llavis. Diu l'Escriptura: «Cap dels qui creuen en ell no serà defraudat.» Aquí no hi ha cap diferència entre jueus i no jueus: uns i altres tenen el mateix Senyor, que enriqueix tots els qui l'invoquen, perquè «tothom qui invocarà el nom del Senyor serà salvat».

(10,8-13)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

En aquell temps, Jesús, ple de l'Esperit Sant, se'n tornà del Jordà, i durant quaranta dies l'Esperit el conduïa pel desert, i era temptat pel diable. Durant aquells dies no menjava res

i a la fi quedà extenuat de fam. El diable li digué: «Si ets Fill de Déu, digues a aquesta pedra que es torni pa.» Jesús li va respondre: «Diu l'Escriptura que l'home no viu només de pa.» Després el diable se l'endugué amunt, li ensenyà en un instant tots els reialmes de la terra i li digué: «Et puc donar tot aquest poder i la glòria d'aquests reialmes; tot m'ha estat confiat a mi, i ho dono a qui jo vull; adora'm i tot serà teu.» Jesús li respongué: «L'Escriptura diu: "Adora el Senyor, el teu Déu, dóna culte a ell tot sol."» Després el conduí a Jerusalem, el deixà dalt la cornisa del temple i li digué: «Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix des d'aquí; l'Escriptura diu que "ha donat ordre als seus àngels de guardar-te" i que "et duran a les palmes de les mans, perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres".» Jesús li respongué: «Diu l'Escriptura: "No temptis el Senyor, el teu Déu."» Esgotades les diverses temptacions, el diable s'allunyà d'ell, esperant que arribés l'oportunitat.

(4,1-13)

«Jesús, ple de l'Esperit Sant, se'n tornà del Jordà, i durant quaranta dies l'Esperit el conduïa pel desert»

L'home no viu sols de pa

Jean Hakolimana, prev.

D'ençà que la humanitat es va convertir en societat de consum, anem perdent el rumb cada vegada més. La nostra gran i pitjor temptació és reduir-ho tot al pa. Reduir l'horitzó de la nostra vida a la mera satisfacció dels nostres desitjos i comprometre'ns a convertir-ho tot en pa amb què alimentar les nostres apetències. Gairebé sense adonar-nos-en, ho hem convertit tot en «pa». «La nostra major satisfacció i, de vegades, gairebé l'única és digerir i consumir menjars, articles, objectes, espectacles, llibres, televisió. Fins l'amor ha quedat convertit, sovint, en mera satisfacció i tècnica sexual» (Pagola). Cada dia la societat moderna es va convertir en una presó per si mateixa. Ens passa allò que Marahaji expressava fa temps: «Una persona no necessita estar darrere reixes per a ser un presoner. La gent pot ser presonera de les seves maneres de fer. Podem ser esclaus de nosaltres mateixos.»

El nostre món necessita un desert. No per a ser-hi temptats, sinó per a adonar-se de tantes temptacions que va arrossegant sense adonar-se'n. Necessita un desert econòmic per a aprendre que l'home no viu sols de pa. Necessita un desert espiritual per a redescobrir que la vida és molt més que el culte al poder i a la glòria. Necessita un desert de la humilitat per a comprendre que la divinitat humana no es construeix dalt de la cornisa del temple sinó contemplant Déu i caminant sincerament amb ell. Ens desviem de Jesús quan confonem la nostra pròpia ostentació amb la glòria de Déu. La confiança en ell no ens proporciona una vida sense riscos, lluites ni esforços, portats per mans d'angelets. Ens dóna la força per a ser més compromesos amb la lluita pel seu Regne.

La imatge

«No permeteu que nosaltres caiguem en la temptació», ens fa demanar Jesús al Pare. Avui tenim un manual de temptacions per practicar. El diable proposa a Jesús maneres fàcils, sense esforç, espectaculars de viure; ell hi respon amb textos bíblics: la Paraula. Un bon exercici quaresmal: confrontar les nostres maneres de fer amb la Paraula. El Pare ens ajudarà a no caure en la temptació.

La temptació de Crist (1525). Simon Bening

Agenda

Lit. hores: Setmana I

11 dilluns

— Sant Eulogi de Còrdova
— Sant Àurea
Lv 19,1-2.11-18/Salm 18/Mt 25,31-46

12 dimarts

— Sant Innocenci I
— Sant Lluís Orione
Is 55,10-11/Salm 33/Mt 6,7-15

13 dimecres

— Sant Nicèfor
— Sant Ramir
— Sant Roderic
— Santa Patrícia
Aniversari de l'elecció del Papa Francesc
Jo 3,1-10/Salm 50/Lc 11,29-32

14 dijous

— Santa Florentina
Estgr 14,1.3-5.12-14/Salm 137/Mt 7,7-12

15 divendres

Dia d'abstinència
— Santa Madrona
— Santa Lluïsa de Marillac
Ez 18,21-28/Salm 129/Mt 5,20-26

16 dissabte

— Santa Eusèbia
Dt 26,16-19/Salm 118/Mt 5,43-48

17 diumenge II de Quaresma / Cicle C

— Sant Patrici
Josep d'Arimatea
Dia i col·lecta del Seminari
Gn 15,5-12.17-18/Salm 26/FI 3,17-4,1/Lc 9,28b-36

29a Assemblea de l'Hospitalitat de Lurdes

Hospitalitat de la Mare de Déu de Lurdes del bisbat de Solsona

El dia 17 de febrer tingué lloc a Golmés la 29a Assemblea de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lurdes. D'arreu del bisbat s'arribà al centre social de Golmés, on es començà la jornada amb coca i xocolata, per a continuar immediatament amb la xerrada sobre el tema d'enguany, «Feliços vosaltres els pobres», a càrrec del consiliari, Mn. Joan Casals. S'hi subratllà l'actitud humil d'acolliment i servei que ens cal com a Església i el desig de deixar-nos treballar interiorment per l'esperit de Lurdes, especialment durant el pelegrinatge que tindrà lloc del 8 al 12 de juny.

Continuà l'ordre de la reunió assembleària donant l'estat de comptes anual, els canvis dins la junta, les activitats realitzades, la participació del grup Fratello en el pelegrinatge d'enguany i les activitats que hi ha programades per al futur. S'acabà assenya-

lant Súrria com el lloc on se celebrarà l'assemblea l'any 2020.

Tot seguit els assistents es traslladaren a l'església parroquial de Golmés, on foren saludats pel seu rector, Mn. Climent Capdevila, i celebraren l'eucaristia, presidida pel bisbe Xavier. Els acompanyà en els cants la coral Albada de Mollerussa.

L'acte es cloqué amb la celebració d'un dinar al restaurant Resquix i la distribució d'un bonic record de la trobada, una cartereta de roba confeccionada per les voluntàries de Castellnou de Seana.

Agraïm molt especialment a l'Ajuntament de Golmés l'excel·lent acolliment, disponibilitat en tot moment i companyia al llarg del dia.

Notícia sencera i fotografies a la web.

Testimonis vocacionals a les parròquies

(dia 17 de març del 2019)

Informem dels testimonis que oferiran els nostres seminaristes el pròxim dia 17 de març:

- a Tàrrrega, a l'església parroquial, a les 12h, Rubén Bonsfills;
- a Súrria, a l'església parroquial, a les 12h, Cesc Domènech;
- a Cardona, a l'església parroquial, a les 12h, Francisco Javier Martínez;
- al santuari de Sant Ramon, Jacob Budz;
- a Solsona, a la catedral, a les 10h, i a l'església parroquial, a les 12h, Jordi Marques.

Més endavant, en altres fulls, continuarem publicant el testimoni dels altres seminaristes. També inaugurarem una secció al Full, cada dues o tres setmanes, dedicada al Seminari. Tal com podeu llegir a la pàgina següent, hem de conscienciar-nos que el Seminari necessita l'ajuda de tots.

Comptes dels Seminaris Major i Menor

Arriba el Dia del Seminari. Com cada any publiquem els comptes dels dos seminaris corresponents al curs 2017-2018, amb vista a fer conèixer la destinació dels diners que cada any aporteu a favor de la formació dels futurs preveres.

Com veureu, el curs passat va disminuir la col·lecta del Dia del Seminari, ja que la de març del 2017 fou de 18.080,62€ i la de març del 2018 de 14.990,35€. Amb tot, com podreu veure, hem tancat l'exercici econòmic amb un petit superàvit de 2.719,14€, ja que el rendiment d'una fundació que té com a finalitat la formació dels seminaristes ha millorat notablement respecte a l'any anterior. Aquest curs tenim quatre seminaristes majors –el doble del curs anterior– i un de menor i, per tant, ja fa mesos que tenim moltes més despeses. Ells, conscients que han de col·laborar amb el Se-

minari, estan treballant i demanen a familiars i coneguts que els ajudin. Aquest dies també estan demanant padrins i col·laboradors entre tots vosaltres.

Tenim l'esperança que el setembre vinent tindrem dos nous ingressos al Seminari Major (6) i un nou ingrés al Menor (1). Com podeu imaginar-vos, això ens inquieta, perquè ni aquest curs ni el vinent no podrem afrontar les despeses del Seminari si no aconseguim més recursos. Us demanem, doncs, que sigueu especialment generosos en la col·lecta de la setmana vinent i que valoreu d'esdevenir col·laboradors del Seminari en les diverses necessitats.

Moltes gràcies per endavant i comptem sobretot amb la vostra pregària.

Comptes del Seminari Major i Menor curs 2017-2018

(des de 01-09-17 a 31-08-18)

DESPESES

1) Funcionament.....	777,31+
2) Seminari Menor: participació en activitats pastorals.....	1.431,80+
3) Seminari Major	23.286,02+
Aportació manteniment Seminari Major.....	3.945,71
Cost formació seminaristes a Barcelona.....	12.552,74
Ajuda econòmica als seminaristes	1.700,00
Participació en activitats pastorals.....	1.352,57
Cost manutenció seminaristes a Solsona	900,00
Transport Solsona – Barcelona.....	2.835,00
4) Aportació a edifici Seminari (25% col·lecta).....	3.747,59+
Total despeses.....	29.242,72

INGRESSOS

1) Col·lecta dia del Seminari	14.990,35+
2) Fundacions.....	11.674,74+
3) Donatius/Aportacions	4.380,98+
Donatius de familiars dels seminaristes	2.835,00
Aportacions del treball dels seminaristes	1.545,98
4) Rendiments financers	915,79+
Total ingressos	31.961,86

Resultat curs 2017-2018

Resultat positiu de.....2.719,14

«Tot l'univers creat està atent esperant que es reveli d'una vegada la glorificació dels fills de Déu» (Rm 8,19)

Síntesi del Missatge del Sant Pare per a la Quaresma 2019

[...] El misteri de salvació, que ja obra en nosaltres durant la vida terrenal, és un procés dinàmic que inclou també la història i tota la creació. Sant Pau arriba a dir: «Tot l'univers creat està atent esperant que es reveli d'una vegada la glorificació dels fills de Déu» (Rm 8,19).

La redempció de la creació

La celebració del Tridu Pasqual de la passió, mort i resurrecció de Crist, cim de l'any litúrgic, ens crida una vegada i una altra a viure un itinerari de preparació, conscients que ser imatge de Crist (cf. Rm 8,29), és un do inestimable de la misericòrdia de Déu.

Si l'home viu com a fill de Déu, si viu com a persona redimida, que es deixa guiar per l'Esperit Sant (cf. Rm 8,14) i sap reconèixer i posar en pràctica la llei de Déu, començant per la que està

inscrita en el seu cor i en la natura, beneficia també la creació, cooperant en la seva redempció. Per això, la creació —diu sant Pau— desitja ardentment que es manifestin els fills de Déu, és a dir, que aquells que gaudeixen de la gràcia del misteri pasqual de Jesús frueixin plenament dels seus fruits, destinats a assolir la seva maduresa completa en la redempció del mateix cos humà. Quan la caritat de Crist transfigura la vida dels sants —esperit, ànima i cos—, aquests lloen Déu

i, amb la pregària, la contemplació i l'art, en fan partícips també les criatures, com ho demostra de forma admirable el «Càntic del germà sol» de sant Francesc d'Assís (cf. enc. *Laudato si'*, 87). No obstant això, en aquest món l'harmonia generada per la redempció està amenaçada, avui i sempre, per la força negativa del pecat i de la mort.

La força destructiva del pecat

Efectivament, quan no vivim com a fills de Déu, sovint tenim comporta-

Quan s'abandona la llei de Déu, la llei de l'amor, acaba triomfant la llei del més fort sobre el més dèbil

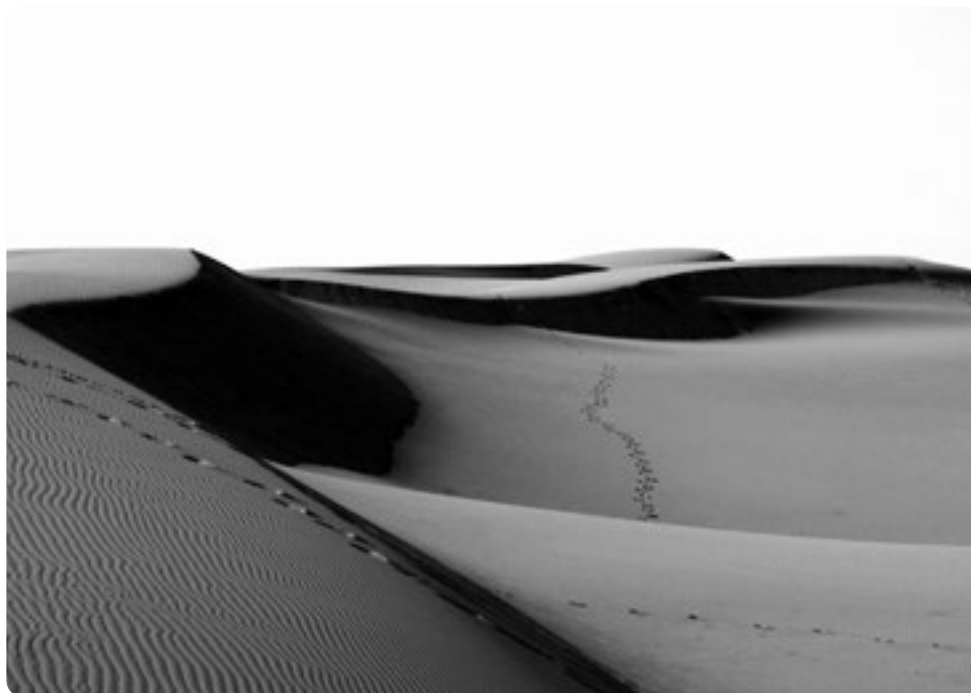
7 –miscel·lània

ments destructius envers el proïsme i les altres criatures –i també envers nosaltres mateixos–, en considerar, més o menys conscientment, que podem usar-los tal com ens plagui. Aleshores domina la intemperància i això porta a un estil de vida que viola els límits que la nostra condició humana i la natura ens demanen respectar, i se segueixen els desigs incontrolats que en el llibre de la Saviesa s'atribueixen als impius, o sigui als qui no tenen Déu com a punt de referència de les seves accions ni una esperança per al futur (cf. 2,1-11). Si no anhelem contínuament la Pasqua, si no vivim en l'horitzó de la Resurrecció, és clar que la lògica del tot i ara mateix, del tenir cada vegada més acaba per imposar-se [...].

Quan s'abandona la llei de Déu, la llei de l'amor, acaba triomfant la llei del més fort sobre el més dèbil. El pecat que es troba dintre el cor de l'home (cf. Mc 7,20-23) –i es manifesta com a avidesa, afany per un benestar desmesurat, desinterès pel bé dels altres i sovint també pel propi– duu a l'exploació de la creació, de les persones i del medi ambient, segons la cobdícia insaciable que considera tot desig com un dret i que abans o després acabarà per destruir fins i tot a qui viu sota el seu domini.

La força regeneradora del penediment i del perdó

Per això, la creació té la irrefrenable necessitat que es manifestin els fills de Déu, aquells que s'han convertit en una «nova creació»: «Els qui estan en Crist són una creació nova; tot el que era antic ha passat; ha començat un món nou» (2Co 5,17). En efecte, manifestant-se, també la creació pot «celebrar la Pasqua»: obrir-se al cel nou i a la terra nova (cf. Ap 21,1). I el camí vers la Pasqua ens crida precisament

a restaurar el nostre rostre i el nostre cor de cristians, mitjançant el penediment, la conversió i el perdó, per a poder viure tota la riquesa de la gràcia del misteri pasqual.

Aquesta «impaciència», aquesta expectació de la creació trobarà compliment quan es manifestin els fills de Déu, és a dir, quan els cristians i tots els homes emprenguin amb decisió el «treball» que suposa la conversió. Tota la creació és cridada a sortir, juntament amb nosaltres, «de l'esclavatge d'aquesta situació desgraciada per obtenir la llibertat que és la glorificació dels fills de Déu» (Rm 8,21). La Quaresma és signe sacramental d'aquesta conversió, és una crida als cristians a encarnar més intensament i concretament el misteri pasqual en la seva vida personal, familiar i social, en particular, mitjançant el dejuni, la pregària i l'almoina.

Dejunar, o sigui aprendre a canviar la nostra actitud amb els altres i amb les criatures: de la temptació de «devorar-ho» tot, per saciar la nostra avidesa, a la capacitat de sofrir per amor, que pot omplir el buit del nostre cor. Preguar per saber renunciar a la idola-

tria i a l'autosuficiència del nostre jo, i declarar-nos necessitats del Senyor i de la seva misericòrdia. Donar almoïna per sortir de la niciesa de viure i acumular-ho tot per a nosaltres mateixos, creient que així ens assegurem un futur que no ens pertany. I tornar a trobar així l'alegria del projecte que Déu ha posat en la creació i en el nostre cor, és a dir, estimar-lo, estimar els nostres germans i el món sencer, i trobar en aquest amor la veritable felicitat.

Estimats germans i germanes, la «Quaresma» del Fill de Déu va ser entrar en el desert de la creació per fer que tornés a ser aquell jardí de la comunió amb Déu que era abans del pecat original (cf. Mc 1,12-13; Is 51,3). Que la nostra Quaresma suposi recórrer aquest mateix camí, per a dur també l'esperança de Crist a la creació, que ens allibera «de l'esclavatge d'aquesta situació desgraciada per obtenir la llibertat que és la glorificació dels fills de Déu» (Rm 8,21). No deixem transcórrer en va aquest temps favorable. Demanem a Déu que ens ajudi a emprendre un camí de conversió veritable [...].

Temps de conversió

Xavier Novell, bisbe de Solsona

¿Vivim la Quaresma resant una mica més, abstenint-nos d'algunes coses, fent més almoina i fent la confessió anual? Si és així, no ens ha passat mai pel cap que amb quinze dies en tindríem prou? La Quaresma és un temps de conversió i això no s'aconsegueix només així.

La conversió demana presa de consciència d'allò que no va, decisions valentes i reforma de vida. Això demana temps, mitjans i l'ajuda de Déu i dels germans. M'agradaria que aquesta Quaresma no l'enllestíssim amb una confessió que simplement ens deixés tranquils i no li permetés a Déu canviar-nos realment. Us explico tres passes per a la conversió –autoconsciència, canvi i reforma– i com els mitjans quaresmals ens hi han d'ajudar.

Primer hem de conèixer-nos: saber on tenim el cor, prendre consciència d'allò que ens preocupa, interessa i mou. És tan fàcil d'enganyar-nos i de confondre'ns. Si ens abstenim d'allò que ens agrada, fàcilment ens adonarem del grau de dependència que tenim respecte a aquestes coses. Si meditem la paraula de Déu ens adonarem on ens "cou". Si fem un donatiu molt més gran d'allò que tenim per costum notarem si ens costa. Les tres pràctiques quaresmals fetes amb generositat ens poden ajudar a prendre consciència d'allò que està enganxat al nostre cor i no va. Més clara serà la descoberta si ho parlem amb algú que us coneix i us genera confiança.

Tots recordem canvis. Sabem que tots ells han suposat un moment clau, una decisió crítica. També sabem de la importància de tenir algú al nostre costat que ens ajudés a fer el pas. El canvi quaresmal suposa també alliberar-nos d'allò que ens afeixuga i ens fa mal i obrir-nos a la possibilitat d'una vida millor. També necessitem que Déu ens hi ajudi, perquè tots sols no aconseguim determinar-nos

a canviar. El sagrament de la reconciliació no és un abocador on llencem els nostres pecats de tant en tant. És un encontre amb Déu que capacita per al canvi. Déu, perdontant-nos, ens estima en la nostra misèria i ens dóna forces per a creure que és possible una vida diferent.

Quantes vegades ens hem proposat un canvi i realment tot ha continuat igual? Els canvis es fan realitat si encertem a trobar alternatives reals. Si no les descobrim i no ens hi posem, no canviarà res. Aquesta tercera passa de la conversió suposa l'estímul i l'ajuda de Déu i dels altres, suposa que ens mostrin què podem fer i ens ajudin a començar-ho. Els canvis junt amb d'altres són molt més fàcils, ja sigui perquè els fem amb ells o perquè sovint s'interessen per com ens va. Sant Ignasi de Loyola proposa l'examen de consciència com a mitjà per a reformar la vida: una estona de diàleg amb Déu sobre allò concret que ens hem proposat de canviar. Jo m'atreveria a proposar que compartíssim el nostre examen de consciència amb algú que ens estima i tenim al costat, que deixéssim que Déu ens ajudés també a través dels germans.

Desitgem-nos una Quaresma de conversió i no de "passar cantant".

